ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՆ

ԱԲՐԱՀԱՄ ՔԱՀԱՆԱՑ Կ. ՊՈԼՍԵՑԻ

(Շար. տես յէջ 1)

Բ

ԱԲՐԱՀԱՄՈՒ յիշած և ստորագրած չորքոտանեաց ոմանց այլ միայն մրթոց անուանքն են. յետ Առիւծու բ. Պիպրը, Թ(ուրքարէն), որոյ ոչ հայերէն և ոչ միւս չորս լեզուօք անուանքը գիտէ, և է ֆռանկերէն *Léopard* կոչուածն, և ի մերոցս՝ Ընձառիւծ։

գ. Ինձ. Թ. Քափլան.
դ. Արջ.
ե. Թ. Փառս (Ցովազ—առիւծ?)
զ. Գայլ.
է. Ա(բար) Զուրաֆէ (Ընձուղտ).
ը. Շուն.
թ. Թ. Զաքալ (Շնագայլ).
ժ. Արաբացի գայլ. Թ. Սրթլան.
ժա. Աղուէս.
ժբ. Թ. Գարագուլագ (Լուսամն, *Lynx*).
ժգ. Կապիկ.
ժդ. Ձի.
ժե. Ջորի.
ժզ. Էշ.
ժէ. Ուղտ.
ժը. Եզ.
ժթ. Գոմէշ.
ի. Ոչխար.
իա. Այծ.
իբ. Եղնիկ.
իգ. Վայրի այծ.
իդ. Թ. Աղամ Կէլինճիկի.
իե. Լապըստակ (Նապաստակ).
իզ. Խոզ.
իէ. Կատու.
իը. Մուկն.
իթ. Փիղ.
ի. Եղն (տեսակք).
իա. Ոչխար (տեսակք).
իբ. Խլուրդ.
իգ. Մուկն (տեսակք).
իդ. Սամուր.
իե. Թ. Ճըլղավայ (մրթ աղուիսու).
իզ. Թ. Վաշագ (Քաւթան).
իէ. Թ. Զէրաէվա (Կզնաքիս).
իը. Կուզն.
իթ. Կոճէն (ի Մոսքովու գայ).
ի. Դէլին (ի Լեհաց գայ).
իա. Քաքունն (Մկնաքիս).
իբ. Լապըստակի մուշտակն.
իգ. Ոչխարի մուշտակ.
իդ. Կատուի մրթ.
իե. Գայլու մրթ.
իզ. Զաքալի մրթ.
իէ. Այծու, Գառին մրթ.
իը. Ոզնի.
իթ. Աքիս.
ծ. Միեղջերու։

Ինչպէս հասարակաց զգացումն է վախնալ ի գազանաց, սիրել զընտանի անասունս, հիանալ և սխրանալ ձիու վրայ, սկսեալ ի հին համբերող (Ցոբ) նահապետէն կամ իր զրոց հեղինակէն, միաքը յափշտակելով և Աստուծոյ պարծանք մի համարելով զձին, որոյ ստորագրութեան ատեն Պիւֆոն այլ գերազանցէ ինքն քան զինքն, մեր բարի տիրուկ Կենդանաբանն այլ՝ թէ ոչ բարձրութեամբ զրչին՝ այլ լայնութեամբ՝ ստորագրէ զՁին, և միայն այսոր համար երկար յառաջաբան մի գրէ, Աստուծոյ մարդկան համար ստեղծեալն ամէն ինչ, բայց մարդոյ ապերախտանալն հպարտութեամբ, և այլն. սկսանելով, «Աս-
« տուած՝ զՁին վասն մարդոյն համար
« ստեղծ, յորժամ որ երկար ճանապարհ
« երթայ՝ հեծնի և չի խոնջայ. հանդստու-
« թեամբ վարէ զկանոն իւր»։ Ցետ յիշեալ երկար բարոյականին՝ կու դառնայ առ Ձին.
« Արդ, ձիոյ բնութիւն թէպէտ չորք տարե-
« բացն է, ապա Աստուած՝ զքամին՝ առա-
« ւել ստեղծ ձիոյն քան զմարդոյն. զի ձին
« երագընթաց է քան զամենայն անասուն.
« և յորժամ վազէ՝ որպէս քամի երթայ։